

NIEUWSBRIEF

JAARGANG 1 NO.2 • NOVEMBER 2024

STICHTING

Hope for
England

“Begonnen in hoop, voortgezet in hoop, met een hoop die niet beschaamd maakt...”

John Warburton sr.

VOORWOORD

Er ligt weer een veelbewogen periode achter ons. Een periode waarin ook in Rochdale veel is gebeurd. Het zal u vast niet ontgaan zijn dat na meer dan een jaar van renoveren, er een datum gepland staat voor de heropening van Hope Chapel.

In de afgelopen maanden is er ontzettend veel werk verzet. We kunnen niet anders dan verwonderd zijn als we zien hoe de Heere vele harten heeft willen neigen om, op welke wijze dan ook, een bijdrage te leveren.

Het is een intensieve periode geweest waarin soms wekelijks vrijwilligers uit Nederland kwamen om te helpen bij het vele werk in Hope Chapel. Ook aan financiële en materiële steun heeft het niet ontbroken. De Heere heeft willen voorzien en er kon een datum gepland worden om Hope Chapel opnieuw in gebruik te nemen. We zijn dankbaar dat het werk in Rochdale zo breed onder u gedragen wordt. Het laat zien dat er ook in Nederland bewogenheid is met de toestand van de kerk van Engeland.

Bij de bouw of verbouw van een kerkgebouw wordt de tekst *“Zo de Heere het huis niet bouwt, tevergeefs arbeiden deszelfs bouwlieden daaraan”* (Psalm 127:1), nogal eens aangehaald, en deze tekst is dan ook heel toepasselijk. Er wordt niet alleen verwezen naar het materiële gebouw maar ook naar de gemeente.

Voor Hope Chapel is dit wel in het bijzonder van toepassing, omdat er zelfs nog geen gemeente is. In Gods voorzienige leiding heeft Roland niet alleen de last voor Engeland en Rochdale, maar ook voor het gebouw Hope Chapel opgelegd gekregen. Daarbij was ook de belofte uit Joel 2:25, dat Heere de afgegeten vruchten van de jaren zal vergelden. Deze belofte houdt heel wat in en hier zal ongetwijfeld al veel op af gekomen zijn.

Zodra Hope Chapel in gebruik is genomen zullen ook de activiteiten van het zendingswerk een aanvang nemen en ook dan zal het geloof niet onbeproefd blijven.

We hopen dat u de last die Roland heeft opgelegd gekregen mee zult dragen, en de Heere ons allen gebed wil geven om de vervulling van Zijn belofte en Zijn zegen over het zendingswerk in Rochdale.

*Uw macht is groot, Uw trouw zal nooit vergaan;
Al wat Gij ooit beloofd hebt, zal bestaan.
De heiligheid is voor Uw huis, o Heer,
Eeuw uit, eeuw in, tot sieraad en tot eer.*

Rond het schrijven van dit voorwoord vernamen we het verdrietige bericht dat Roland's vader onverwacht is overleden. Eerder dit jaar is ook Roland's moeder na een ziekbed overleden. Het moet wel heel ingrijpend zijn om in zo'n korte tijd beide ouders te moeten verliezen en als wees achter te blijven.

De Heere gedenke Roland, Yaxian en de kinderen in deze smartelijke weg en geve hun moed en krachten als ze hun geliefde vader en grootvader grafwaarts moeten dragen.

Hartelijke groet namens het bestuur,

Wim Timmer

DAGBOEKAANTEKENINGEN

14 - 20 juli

In deze week ontvingen wij bezoek van de eerste groep vrijwilligers uit de gemeente van Opheusden. Deze mensen kwamen ons helpen met het opknappen van Hope Chapel.

Helaas was weer merkbaar in wat voor buurt Hope Chapel zich bevindt: een gehuurde steiger die maandagmiddag binnen de afgesloten begraafplaats was geleverd, werd vóór dinsdagochtend gestolen. In Gods voorzienigheid kregen wij hierdoor contact met verschillende buurmensen die langskwamen om te vertellen dat zij camera-opnames van de dief hadden. Helaas had de dader zich met een hoed bedekt. De politie kon hem dus niet herkennen.

De ijverige mannen hebben met hun timmerwerk geweldig vakmanschap geleverd op het dak. Daar zijn wij zeer dankbaar voor. Er was op de laatste dag ook gelegenheid om de groep mee te nemen naar het graf van John Kershaw, wat diepe indrukken achterliet. Er ontstond bij het graf ook een teer gesprek over de waarachtige bekering tot God. Het was een kostbare tijd samen!

De vakmannen uit Opheusden

21- 27 juli

Deze week kwam een tweede groep vrienden uit Nederland om te helpen bij de Chapel. Alle spullen in de Chapel werden door de vrienden netjes opgeruimd. Verder hebben wij samen een aantal plaatsen bezocht die gerelateerd zijn aan John Kershaw, inclusief het huis waar hij opgroeide en een huis op de heuvels 10 km buiten de stad waar hij maandelijks voor meer dan 30 jaar een doordeweekse samenkomst hield voor hongerige zielen.

28 juli - 3 augustus

Een tweede groep vrijwilligers uit de gemeente van Opheusden heeft deze week geweldig werk geleverd: onder andere veel sauswerk en het verven van de voordeur. De Chapel begint heel mooi te worden! Tot onze ontroering heeft een van onze vrienden een prachtig gedicht¹ geschreven en werden we door de groep toegezongen.

*Hope Chapel is een wijngaard
Waar God Zijn vruchten gaf.
De stenen spreken schijnbaar.
Men loopt er op het graf
Van kinderen en knechten
Die rusten van de strijd.
Het Borgbloed gaf hen rechten
Voor eeuw'ge zaligheid.*

*Nu lijkt het uitgestorven;
De vruchten zijn geplukt,
De wortels zijn bedorven,
De takken uitgerukt.
Maar, wachters op de morgen,
Voor Rochdale gloort er hoop.
De Landman zal verzorgen
De Evangelieloop.*

*God zal de tijd vergelden,
Vervullen wat gehoopt;
Veel koren op de velden;
De wijnpers overloopt.
"O Heere, keer toch weder,
Bezoek' deez' wijnstok nu.
Daal in genade neder,
Want alles wacht op U."*

¹ Zie voor bladmuziek onze [website](#).

Iemand anders uit de groep heeft een ontmoeting gehad naast de Chapel met een man, genaamd Patrick. Hieronder geef ik weer wat hij met ons deelde.

Het was indrukwekkend om samen bij het graf van John Kershaw te staan, die zoveel in Hope Chapel heeft mogen arbeiden. Het lichaam der zonde en des doods rust daar tot de jongste dag. *"All that is mortal"*, alles wat stoffelijk is, staat er op zijn grafsteen.

We keerden daarna nog even terug naar Hope Chapel om onze spullen te pakken en af te sluiten. Toen we door het steegje naast de buurtwinkel wilden lopen, zat daar een man in een rolstoel die zich verontschuldigde ons in de weg te zitten, maar we excuseerden ons hem daar te moeten storen.

Er ontstond een gesprek. Wat wij kwamen doen? Hope Chapel opknappen, omdat de Heere beloofd heeft dat daar weer mensen zullen samenkomen. Dat vond hij mooi. We spraken over het lezen van Gods Woord en het bidden tot God en dat bleek hem niet vreemd, maar dagelijks werk!

Hij begon te vertellen over zijn verleden als lid van IRA² in Belfast (Noord-Ierland), waar hij meedeed om aanslagen te plegen en mensen dood te schieten. Een moordenaar. Het grootste deel van zijn leven in de gevangenis gezeten. Alles zo ellendig verzondigd. Een verschoppeling geworden en uiteindelijk in Rochdale terechtgekomen. Hij vertelde hoe het kwam dat hij maar één been meer heeft. Littekens over zijn hele lichaam tonen hoe leden van de RUC³ hem te pakken hebben gekregen. Hij vertelde

² De Irish Republican Army, een rooms-katholieke republikeinse paramilitaire organisatie die streefde naar de oprichting van een republiek, het einde van de Britse overheersing in Noord-Ierland en de hereniging van Ierland.

³ De overwegend protestantse en pro-Britse politie Royal Ulster Constabulary.

hoe hij dacht dat het einde van zijn leven gekomen was en hoe in dat uitzicht tot de Heere Jezus om hulp begon te roepen, waarop hij losgelaten werd. Later in de gevangenis leek hij meer van de Heere Jezus te hebben leren kennen en hij getuigde van Jezus' liefde in zijn vuile en slechte hart.

Het was vaak wat lastig te verstaan. Wij hoeven niet te oordelen, maar dit waren zijn woorden: "God kent het hart. Ja, die moordenaar aan het kruis ontving ook genade hè? Eén druppel van dat bloed reinigt van alle zonde en geeft vrede bij God."

Hij vroeg ons om een gebed te doen. Hier, nu? Ja! We stamelden enkele woorden in het Engels op het trottoir met z'n negenen om de rolstoel of de Heere ons allen genadig wilde zijn en Zijn Koninkrijk in Rochdale wilde doen komen. *"All over the world"* bad hij mee, ja over de hele wereld, man je hebt gelijk! Kom je naar Hope Chapel? Ja, ik zal komen. Zoek Roland op en spreek met hem over deze dingen.

Onze harten waren vervuld met medelijden en toch ook met verbinding tot deze arme ziel, die misschien nog wel meer kent dan velen van ons...

Toen we uit de Chapel terugkwamen met onze spullen en wat etenswaren, gaf één van de jongens hem twee overgebleven stukken pizza in een doos. O, wat was hij blij. "De Heere zegene jullie!" Ja man, Hij zegene u ook. Heb je hier familie? Met een lach antwoordde hij: "ja, één grote familie, de mafia!" Toen we wegliepen, kwam er een broodmager vrouwtje naar hem toelopen met alle verschijnselen van een heroïneverslaving en zij kreeg het tweede stuk van de pizza.

Midden in zo'n omgeving staat Hope Chapel. Wie zullen daar inkomen?

"Maar het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou; en het zwakke

der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen; En het onedele der wereld en het verachte heeft God uitverkoren, en het geen niets is, opdat Hij het geen iets is, teniet zou maken" (1 Korinthe 1:27-28). Zullen zij de kerkmensen nog voorgaan, met de hoeren en de tollenaars?

De tweede vrijwilligersgroep uit Opheusden

Samen met onze toekomstige medewerker, Joost van de Steeg, die toen ook in Rochdale was om zich te oriënteren, zijn wij de stad ingetrokken om het Woord Gods uit te dragen. Ik heb geprobeerd iets te zeggen over de machtige woorden van Paulus in 1 Timótheüs 1:15. Een boodschap voor de grootste der zondaren!

Ik vroeg op een gegeven moment: *"Waarom sterft de kerk in Engeland bijna uit? Omdat zij de Bijbelse boodschap van zonde en genade heeft verlaten"*. Verschillende mensen stonden met aandacht te luisteren. Een vrouw liep naar Joost toe en vroeg met groot verlangen naar een folder. Ook hebben wij met een dakloze gesproken. Mocht de Heere deze geringe arbeid zegenen!

3 - 10 augustus

Tijdens het derde en laatste bezoek van vrijwilligers uit Opheusden mocht ook veel werk verzet worden bij de Chapel. Wij zijn verwonderd dat de Heere zo veel harten in Nederland heeft geneigd om hun kostbare tijd en vaardigheden te schenken aan het opknappen van dit bedehuis.

Zonder jullie hulp zouden wij dit grote werk nooit hebben kunnen volbrengen!

De keuken is nu geïnstalleerd, het sauswerk is bijna af en de voordeur is netjes opgeknapt. Alles ziet er geweldig mooi uit!

Iemand uit de groep mocht ook vertellen hoe de Heere tot hem gesproken had met betrekking tot Hope Chapel. Dit is wat hij met mij gedeeld heeft:

Toen ik begin twintig was, hebben we verschillende boeken gelezen over de puriteinen. Onder andere over John Bunyan, John Warburton, William Huntington, Thomas Boston, Halyburton en anderen. Het directe, het zwart witte, het duidelijke, de scherpe bewoordingen die ze gebruiken hebben mij altijd getroffen. Net zoals van der Groe, Smytegeld, of ds. F. Mallan, die zeer scherp kunnen zijn. Door hun duidelijkheid laten zij niets tussen "wal en schip" vallen. Dat mag ik heel graag. De laatste jaren zijn we persoonlijk weer wat meer bezig met de kerk van Engeland en Schotland. Vorig jaar hadden we een hele rondreis gepland door Schotland heen. We hadden daar ook wat onderzoek naar gedaan en kwamen tot de voorzichtige conclusie dat Engeland en Schotland, die eens zo beweldadigd zijn geweest door de bediening van Gods Geest, nu zo tot een ver-

vallen hut zijn geworden. Dit verbaasde, maar bevreesde ons ook als we dachten aan Nederland. Helaas konden we deze reis door het overlijden van een familielid niet afmaken. Hopelijk mag dit nog eens gebeuren.

Toen we uw lezing over China en Rochdale in onze kerk gehoord hadden, waren we zeer verblijd dat de Heere opnieuw wil werken in Engeland en Schotland. We waren verheugd. Tegelijk voelden we dat de Heere erom gebeden wil worden, terwijl ik echt niet kan bidden. Als ik bid, bid ik bijna altijd zoals ik wil, maar zelden kan ik Hem vrijlaten in de uitkomst. Dit is een verkeerd bidden. Toch zijn we vaak bedroefd en verdrietig dat we niet recht voor Rochdale kunnen bidden, en toch kunnen we Rochdale en dat land niet kwijt. We zijn soms zo dwaas en brutaal dat we die last weg willen hebben. Het is een last die in ons is, en wie hoopt niet op verlichting van een last. Terwijl dit het innerlijke gebed was in de week voordat we naar Rochdale zouden gaan en we de herbouw van de Hope Chapel overdachten, waren we verdrietig en voelden we nood. Maar tegelijk kregen we ook een intense verheuging, want diep in de ziel kregen we tijdens deze overdenking de woorden “en Juda’s steen herbouwen uit het stof”. Daarna zagen we dat niet wij aan het herbouwen zijn, maar dat God aan het herbouwen is. Toen dit gebeurde werden we zo verheugd en beschaamd, maar hadden ook zo’n zeker en vast vertrouwen dat God Zelf doorgaat met Zijn vergaderend werk in Rochdale en Engeland. De God aller genade schenken jou, je vrouw en kinderen al het nodige daar in Rochdale, tussen de bedelaars en allen die daarbij horen.

Nadat iedereen naar huis was gegaan, heb ik zelf een ontmoeting met Patrick en Shawn gehad. Het was Gods tijd om hem te ontmoeten. Ik had Patrick wel eerder op afstand gezien, maar nooit de ge-

legenheid gehad om met hem te spreken. Shawn kwam ons twee weken daarvoor bezoeken en had met Asaph de oude Bijbels bekeken. Patrick heeft slechts één been en zit dus in een rolstoel.

Shawn (links) en Patrick (rechts)

Hij vertelde hoe hij 25 jaar in de gevangenis heeft gezeten en zijn leven verkwanseld had. Hij zei: “Ik ben zo blij dat u de Chapel hebt gekocht en dat het een gemeente weer wordt. Ik wil graag komen als het geopend wordt”. Ik vertelde ze hoe de Heere tot mij sprak toen wij in China waren en een last oplegde voor Hope Chapel en voor Rochdale. Shawn zei: “God heeft u hier geroepen.” Wij spraken over de toestand van land en volk. Wij hebben God verlaten, wij hebben bekering nodig. Er is hoop voor Engeland, niet vanwege iets in ons, want daar is niets. Maar enkel omdat God bewogen is met zondaren in deze stad.

11 - 17 augustus

Deze week zijn wij met Nederlandse vrienden uitgegaan om te evangeliseren op straat in Rochdale. Hun gezin van vijf en ons gezin van vier! Veel folders mochten worden uitgegeven, Asaph en zelfs Ethan hebben een traktaat uitgedeeld! Wij mochten op dezelfde plek staan waar wij eerder gesproken hebben, namelijk bij de ingang van het winkelcentrum. Dit heeft als voordeel dat er plekken zijn waar mensen kunnen zitten of staan om te luisteren. Er zijn steeds mensen die dat doen. Ik heb gesproken naar aanleiding van de woorden van Paulus uit 2 Korinthe 5:17: “Een

nieuw schepsel”. De schepping is verwoest door onze zonden, maar in Christus is er een nieuwe schepping. Het oude schepsel dient zichzelf en gaat naar het eeuwig verderf. Maar het nieuwe schepsel is uit God en leeft uit en door Christus.

Op een gegeven moment, stapte een man op ons af. Hij had al een tijd naar ons geluisterd en liep heel slecht, want een van zijn knieën was uitgeschoten. De man bleek een gepensioneerde soldaat uit het Engelse leger van rond de 60 jaar te zijn. Hij had een vraag aan mij: “Geloof u in het hiernaamaals?” Natuurlijk antwoordde ik bevestigend. Hij vertelde hoe hij als generaal in het Engelse leger in zes verschillende oorlogen geweest is: de Golf oorlog, Irak, Afghanistan, Bosnië, Syrië en Kosovo. Hij was een sluipschutter, die in deze oorlogen tussen 6.000 en 7.000 mensen heeft moeten doodschieten.

Hij zei dat hij dingen gezien heeft die bijna niemand heeft gezien of meegemaakt. Daarom geloofde hij niet in God. Zijn broer, zijn zus en zelfs zijn vrouw zijn allemaal gesneuveld in oorlogsgebieden. Zijn vrouw liep een winkel binnen om boodschappen te doen, en een zelfmoordterrorist heeft zichzelf toen opgeblazen, waardoor zijn vrouw is overleden. Hij vertelde ook dat zijn eigen broer die ook in het leger was, gewond was in Irak: zijn onderbenen waren door een granaat eraf geblazen. Dodelijk gewond lag hij in de armen van zijn broer. Deze broer van de man zei tegen hem: “Ik moet nu vertrekken, want onze broer en zuster roepen mij. Je moet uitkijken, want je bent in gevaar”. Daarop stierf de broer. Deze man (zijn bijnaam is Ragner) had nooit in een God geloofd, maar op dat moment dacht hij bij zichzelf: mijn broer is geen dwaas. Hij spreekt geen onzin. Zou er toch leven na de dood zijn? Hij zei: “Kort nadat mijn broertje stierf met die waarschuwendende woorden op zijn lippen, is mijn knie uitgeschoten. Dat gaf mij ook veel te denken”.

Ragner zei verder: “Toen ik net naar u stond te luisteren, sprak vanbinnen een stem tot mij: “Je moet naar die man toe lopen om met hem te spreken.” Ik probeerde de stem weg te drukken, en liep het winkelcentrum weer binnen. Maar die stem kwam opnieuw tot mij: “Ga naar die man toe en spreek met hem”. Dus ben ik naar u toegestapt. Zoiets doe ik nooit. Als ik op straat een prediker hoor, dan denk ik altijd: wat een dwaas, wat onzin. Ik spreek overigens nooit met mensen op straat. Maar vandaag was het anders. Wat is die stem dan?”

Ik antwoordde: “Dat is de stem van God! Als er geen God was, zouden wij hier niet staan. Ik zou 6.000km hier vandaan zijn in China. Ik had niets met Rochdale, maar God heeft tot mij gesproken en mij geroepen om naar deze stad te komen.”

Ragner vroeg: “Hebt u een gemeente?” Ik antwoordde, ik moest deze kerk kopen, wijzend naar de foto van Hope Chapel die op de folder stond. Ik vertelde hem dat wij in het najaar het gebouw hopen te heropenen. Ragner zei: “Welke datum is dat? Want ik zal u voor die tijd bellen en hoop dan te komen”. Wij hebben telefoonnummers gewisseld.

Verder vertelde hij ons: “Ik heb in mijn leven zo veel gezien. Bosnië was de meest vreselijke oorlog die ik ooit heb meegemaakt. Wij moesten vaak met parachute een oorlogsgebied binnenvallen en alle vijanden doodschieten om toegang te verschaffen voor de rest van het leger.

Ik liep eens langs een vallei naast een rivier. Ik zou toen net tegen mezelf zeggen: wat een schoon landschap is dit! Maar toen zag ik vijfhonderd lichamen liggen, allemaal met hun gezichten naar de lucht, met een machete in hun hoofd of in hun torso gespijkerd. Dit waren onschuldige mensen die gedood waren. Als je zulke dingen meegemaakt hebt, hoe kun je dan nog in een God geloven?

Met Engeland is het afgelopen. Het is niet meer het land dat het geweest was. Ik moest ook de IS-strijders, die gevangengenomen waren, ondervragen. Je zou het haast niet geloven, maar er zijn meer jihadistische extremisten van IS in Bradford en Rochdale dan er in Irak zelf wonen. Je kunt ze herkennen, omdat zij een zwarte draad laten hangen aan de uitlaat van hun auto's. Ik heb er met gevaar van eigen leven zo veel moeten doden omwille van de vrijheid van deze mensen hier op straat. Maar niemand geeft er iets om”. Ik antwoordde hem: “Maar dan kunt u iets van het Evangelie begrijpen, want Christus is in deze wereld gekomen voor vijanden – mensen die Hem haten en niets om Hem geven. Maar Hij kwam toch uit eeuwige Goddelijke liefde om ze zalig te maken.”

Hij vroeg of de kerk christelijk was. Na een bevestigend antwoord zei hij: “Ik heb de voormalige paus ontmoet. Hij wilde zijn hand op mijn hoofd leggen, maar ik zei: “Dat doen wij niet.” De paus keek mij aan en zei: “Ik zie de dood in uw ogen.” Aan het eind van het gesprek zei ik tegen Ragner: “Wij zullen voor u bidden”. Zijn reactie was: “Bid niet voor mij, bid voor die mensen om ons heen. Ik ga zeker naar de hel.” Ik antwoordde: “Zeg dat niet. Het is een bewijs dat God geen lust heeft in uw dood dat wij elkaar vandaag ontmoeten. Menselijkerwijs gesproken zou u al lang dood zijn”. Recent hebben wij telefonisch contact met elkaar gehad, en Ragner vertelde mij dat hij nu geopereerd moet worden aan kanker in zijn nek. Hij toont nog belangstelling om naar de openingsdag van Hope Chapel te komen.

18 - 24 augustus

Deze week werd ik erbij bepaald om een voordracht over Job 1 voor te bereiden, zowel voor China alsook voor de gemeente van de Strict Baptists te Kirkland. Ook heb ik Patrick weer ontmoet, die vertelde dat zijn broertje in

de gevangenis aan een overdosis drugs is overleden. Wij hebben hem geprobeerd te wijzen op de Christus, Die in onze diepe ellende alléén hoop geven kan.

Verbroken door verdriet riep Patrick tot Jezus om Zich over hem te ontfermen. Hij vertelde mij hoe makkelijk het is om in de gevangenis aan drugs te komen, omdat de drughandelaars de adressen van de gevangenisbewakers te weet zijn gekomen. Ze bedreigen hen als ze weigeren om drugs binnen te brengen. Zowel handelaars als bewakers maken grote winst van, vertelde Patrick. Hij zei: “De handelaars lachen erom als iemand aan de drugs sterft.”

Toen Hope Chapel in 1810 gebouwd werd, stond het aan de prachtige rand van de stad. Maar nu bevindt het gebouw zich dichtbij het centrum. De omgeving is grotendeels bewoond door moslims en andere immigranten. Het is trouwens een wonder dat moslims het gebouw niet hebben kunnen kopen en tot een moskee hebben omgebouwd. Zij hebben het in het verleden wel geprobeerd, maar het is hen niet gelukt! Wij geloven dat de HEERE over het gebouw gewaakt heeft, omdat Zijn heilrijke beloften in Hope Chapel nog vervuld moeten worden.

Er is veel armoede in Rochdale. Ook zijn er veel daklozen en bedelaars op straat. Naast de Chapel loopt een klein pad, dat door de lokale bevolking de “crack corner”⁴ (in het Nederlands de “crackhoek”) genoemd wordt. Het lijkt heel sterk dat de winkel naast de chapel ook gebruikt wordt als een ophaalplaats voor drugs. Want er komen ongelooflijk veel mensen even langs bij deze winkel, maar de meesten blijven slechts enkele ogenblikken binnen en kopen niets. Patrick zei tegen ons: “jullie moeten die winkel kopen. Dan ben je van al de drugs af!” Dat is wel een goed idee. En wat daar nog

⁴ Crack is een soort drugs, een rookbare variant van cocaïne. Het is een meer verslavende en gevaarlijke vorm ervan. Crack wordt niet gesnoven maar geïnhaleerd, waardoor de effecten sneller werken.

bijkomt, is dat de winkel veel mogelijkheden zou bieden: een ruimere ontmoetingsplek dan wij in de Chapel ter beschikking hebben, ruimte voor een kleine (boek)winkel, en boven een appartement of ruimte om tijdelijk daklozen op te vangen.

25 - 31 augustus

Op zondag mocht ik opnieuw voorgaan in de kleine gemeente van de Strict Baptists te Kirkland. Ik sprak over Job 1 vers 1-5. De Heere kwam erin mee. Wat een teer, afhankelijk leven heeft Job gehad. En daarom haatte de satan hem zo.

1 - 7 september

Op zaterdag hebben wij weer een online meeting gehad met degenen die samen met ons Klassiek Christelijk onderwijs studeren. Cong Cong, onze geliefde zuster in China, vertelde ons dat de gemeenteleden tijdens hun gebedsbijeenkomst voor ons in Rochdale gebeden hebben. Op hun verzoek had Yaxian een verslag geschreven van onze ontdekkingen van de laatste maanden en een aantal gebedspunten genoemd. Cong Cong zei hoe geschokt de gemeenteleden waren over de huidige toestand van het Verenigd Koninkrijk, maar vertelde ook dat de Heere vrijmoedigheid schonk om met beweging en tranen voor ons te bidden. Cong Cong voegde aan toe: "Hoeveel moet de Heere van Rochdale houden, dat Hij jullie uit China naar die stad gezonden heeft!"

Ontvang de hartelijke groeten vanuit Engeland,

Roland, Yaxian, Asaph en Ethan

Yaxian met Asaph en Ethan

ACTIEF VOOR ENGELAND

Kinderclub Obadja van de GGiN Gouda Stationsplein heeft de handen ineengeslagen om dit winterseizoen te werken voor onze stichting.

Als aftrap hebben we voor deze groep kinderen wat mogen vertellen over de roeping naar Engeland en de rijke kerkgeschiedenis van de Hope Chapel in Rochdale.

Na afloop zijn de kinderen creatief bezig geweest om evangelisatiemateriaal te maken wat we op straat kunnen uitdelen, denk bijvoorbeeld aan sleutelhangers met een bijbeltekst.

Wat mooi dat deze groep ook producten gaat verkopen voor onze stichting, zoals deze engelse drop! Hartelijk dank voor jullie inzet en het gebed!

OPENINGSDAG HOPE CHAPEL ROCHDALE

Als het goed is, hebben jullie een uitnodiging voor onze Openingsdag al per mail ontvangen.

Deze bijzondere dag, de heropening van Hope Chapel die in 2019 haar deuren voorgoed leek te sluiten, zal tevens de aanvang zijn van het werk van het Erfgoedcentrum en de Rochdale Reformed Congregation, die in Hope Chapel hoopt samen te komen.

Wij zien er naar uit om zendingsvrienden uit Nederland op deze heugelijke dag in Rochdale te verwelkomen, en smeken dat de Heere Zelf in het midden wil zijn door Zijn Woord en Geest, zoals Hij zo vele malen in het verleden wilde neerdalen om Hope Chapel te vervullen met Zijn tegenwoordigheid in Christus.

Als ik steeds dieper gewaarword wie ik werkelijk ben en blijf in het licht van het werk dat voor ons in Rochdale ligt, kan ik er soms zo tegenop zien, dat ik niet weet hoe het verder moet. Toch zijn de beloften die de Heere ons heeft gegeven onze enige hoop en verwachting (Joël 2:25): *“Alzo zal Ik ulieden de jaren vergelden, die de sprinkhaan, de kever, en de kruidworm, en de rups heeft afgegeten; Mijn groot heir, dat Ik onder u gezonden heb”*.

John Kershaw heeft in de tijd toen hij met de roeping tot het predikambt worstelde, erover geschreven in zijn autobiografie. Daarvan wil ik afsluitend graag een gedeelte citeren. O, om zo aan de voeten van de Grote Zender gebracht en gehouden te worden!

Het leek mij onmogelijk dat zo'n arme, vervuilde ellendeling als ik ooit nuttig zou kunnen worden gemaakt als dienaar van het evangelie. Zo krachtig was de strijd tussen de geest van gebed die in mijn ziel werd uitgestort en de krachtige verleidingen van satan, de werkingen van ongeloof en vleselijke redeneringen, dat ik soms het gevoel had dat mijn hart zou breken...

Maar later mocht hij schrijven: Ik had zo'n lieflijk en plechtig gezicht van Christus' kracht en vermogen om mij uit te stoten, mij geschikt en bekwaam te maken voor het werk, en het geloof dat mij werd geschonken in Hem, dat ik bloosde van schaamte dat ik, net als Thomas, zo ongelovig was en twijfelde aan Zijn vermogen om te zenden wie Hij zou zenden, hoe onwaarschijnlijk het ook was dat zij voor het werk geschikt zouden zijn, zowel in hun eigen ogen als in de ogen van anderen.

PROGRAMMA

14:00 - 15:30 | BIJEENKOMST

Welkomstwoord: Dhr. R.L. Knight
Ds. C. Sonneveld - Predikant GG te Poederoijen
Dhr. B. Bolier - Ouderling GGiN te Elspeet

16:00 - 18:00 | ONTMOETING

Bezichtiging Hope Chapel
Ontmoeting met maaltijd in 'The Sandbrook'

18:30 - 20:00 | BIJEENKOMST

Ds. M.D. Ridout - Predikant Strict Baptist te Southampton
Ds. M. Hyde - Predikant Strict Baptist te Brighton
Afsluiting: Dhr. R.L. Knight

Lokale tijden - Nederlandse vertaling aanwezig

AANMELDEN OF STEUNEN

Wenst u deze dag bij te wonen en heeft u zich nog niet aangemeld? Dit kan tot D.V. uiterlijk 6 december via onze [website](#)

Voor de uitvoering van deze dag zoeken we nog een organist en een aantal BHV'ers. Heeft u belangstelling ons hierin te helpen? U kunt mailen naar info@hopeforengland.nl

De organisatie van deze dag brengt ook kosten met zich mee. Wilt u deze openingsdag steunen?

Uw bijdrage is hartelijk welkom!

Onze stichting heeft een ANBI-status (RSIN 866540556)

RENOVATIEWERKZAAMHEDEN

Tussen de vorige update, die ik schreef in week 30, en nu liggen weer verschillende weken waarin veel werk verzet is aan de Hope Chapel. Graag geef ik jullie weer in inblik in het werk. Zoals ook verder in de nieuwsbrief te lezen is, hebben we als vrijwilligers een mooi doel voor ogen gehad, de heropening die gepland staat op 20 december dit jaar.

Zomervakantie werkzaamheden

Voor de werkgroep Opheusden was week 32 de laatste geplande week van de zomervakantie. Deze week zijn de minimaal noodzakelijke verbeteringen gedaan aan de buitenzijde van de ramen.

Ondertussen kunnen we ook melden dat een bedrijf uit Rochdale het herstel- en schilderwerk verder opgepakt heeft en dat het er weer netjes uitziet.

Naast het buitenwerk zijn de voordeuren en de luiken opnieuw in de verf gezet, is het resterende werk aan de nieuwe keukens gedaan, heeft de consistorie een schoonmaak- en opknopbeurt gekregen.

Een paar grote klussen waren ondertussen blijven liggen. Er lag nog een flink restant timmerwerk, het hek dat in Nederland opgeknapt werd moest nog teruggeplaatst worden en de raamkozijnen moesten aan de binnenzijde hersteld en geschilderd worden. Daarom plande de werkgroep nog twee weken rondom de herfstvakantie.

Tussendoor Elspeet/Uddel

Tijdens de werkzaamheden kwamen er toch wat zorgen over de planning en haalbaarheid van het herstel van de ramen en om die reden heeft de werkgroep Elspeet/Uddel in afstemming met Opheusden in twee weken zoveel mogelijk van dit werk voorbereid.

Vrijwilligers uit Elspeet

In week 38 en 42 zijn twee kleine groepen uit Elspeet en Uddel naar Rochdale afgereisd en hebben alle ramen geschuurd en gekit. Daarnaast zijn de slechte plekken op de muren nog een keer gesausd.

Deze week is er ook opnieuw een vochtmeting gedaan in de kerk. Dat viel ons toch wat tegen, de meeste buitenmuren zijn nog erg vochtig. Komende winter hopen we met een bouwdroger en een goede temperatuur een groot deel vocht te kunnen wegnemen.

Terugplaatsen van hekwerk

Najaar – Opheusden en Oosterwolde

In de weken 43 en 44 zijn de groepen uit Opheusden geweest en hebben het meeste werk volgens de planning kunnen afronden.

Bijna alle ramen konden geschilderd worden, het timmerwerk is afgerond, het hek sluit het kerkplein weer netjes af, het plein met de indrukwekkende grafstenen is keurig schoongemaakt en veel kleine werkzaamheden konden nog gedaan worden.

In de week waarin de nieuwsbrief verschijnt zal een laatste groep uit Oosterwolde nog afrondende werkzaamheden verrichten. Daarnaast is opdracht gegeven om alle kerkbankkussens van de begane grond te vernieuwen, waar tot onze verwondering ook financieel bijna alle middelen in korte tijd voor binnenkwamen.

Ten slotte

Dankdag voor gewas en arbeid ligt achter. In het bijzonder past ons wel dankbaarheid, als betrokken gemeenten, werkgroepen en bestuur voor al het werk dat vrijwillig en zeer betrokken gedaan werd en dat we ook dit alles gespaard bleven op alle reizen en tijdens het werk. Dat het alles mag zijn opdat het welbehagen des Heeren door Zijn hand gelukkig voortga.

Hartelijke groet,

Johan Horst

AGENDA

30 november - 19:30 | Pniëlkerk Oosterwolde
Zangavond 'Op weg naar Advent'

10 december - 19:15 | Sint Jan Gouda
Zangavond '250 jaar Comrie'

VOOR DE KINDEREN

Ter elfder ure

Toen John Kershaw een keer moest preken in Londen, vertelde hij dit heel opmerkelijke verhaal.

Enkele jaren geleden gebeurde er iets bijzonders. Er woonde in een dorp een oude, grijze zondaar van bijna tachtig jaar oud. En er waren twee godvrezende mensen in het dorp die medelijden hadden met de oude man. Eén van hen zei tegen hem: 'Onze predikant komt op een bepaalde avond preken in het huis van een vriend. Ik nodig u uit. Gaat u mee?'

'Nee', antwoordde hij, 'ik ga niet mee. Ik wil niets te maken hebben met dissenters¹. Ik ben een man van de anglicaanse kerk. Al mijn voorouders waren mensen van de kerk. Ik was in die kerk gedoopt, heb er belijdenis gedaan, ben er getrouwd en wil er begraven worden. En dat is voor mij genoeg.'

'Wel', zei de ander, 'u en ik waren altijd goede vrienden. Ik ben verschillende keren goed voor u geweest. En ik zou het aardig vinden als u met me meeding om de prediker het Woord van het eeuwige leven te horen preken.'

'Nou, u bent zeker wel een goede buurman geweest en u hebt veel voor me gedaan. Als het u een plezier doet, zal ik wel meegaan.'

De tijd brak aan en de godvrezende man zocht de oude zondaar op. Hij stortte zijn hart uit in gebed en vroeg of de Heilige Geest het geweten van de oude man wilde verwonden. De prediker 'schoot de boog in zijn eenvoudigheid', maar de Heilige Geest geleidde de pijl. En de man voelde een verwond geweten.

Hij ging naar huis. Terwijl hij bij het vuur zat, zat hij na te denken. Hij keek naar het rooster, maar zei lange tijd geen woord.

¹ Christenen die zich in de 17e en 18e eeuw afscheidden van de anglicaanse kerk.

Zijn oude, onwetende vrouw zei in het Lancashire dialect tegen hem: 'Wat is er aan de hand?'

'Ik weet het niet', antwoordde de oude man, 'maar die predikant sprak woorden die dieper in mijn ziel drongen dan de woorden van alle andere mensen sinds de tijd dat ik geboren ben.'

'Aha!' zei ze, 'Ik wist al wat ervan zou komen. Ze zullen ons net zo slecht maken als henzelf. Wij gaan onze godsdienst niet verlaten. Je gaat er niet meer heen.'

Tot zover haar onwetende woorden. Maar als het Woord van de Heere vastgenageld wordt in het geweten, zoals een spijker in een harde ondergrond, kan deze er niet meer uitgehaald worden.

Portret van John Kershaw

De volgende keer wilde de man niet meer ertoe opgeroepen worden. Hij verlangde ernaar dat het moment van de kerkdienst aanbrak. En weer ging hij op onder het Woord. De Heere werkte nog krachtiger dan tevoren. Hij keerde terug met nog grotere zielsworstelingen en bezorgdheid over de eeuwige waarheden dan hij ooit eerder had gevoeld.

Hij zat in dezelfde houding voor de open haard als de vorige keer. Als een 'nieuwgeboren kind' van bijna tachtig jaar oud, verlangde deze man naar 'de redelijke onvervalste melk' van het Woord' (1 Petrus 2:2).

Hij zei tegen zijn vrouw: 'Ik zou willen dat je onze oude Bijbel eens opzocht.' Het moest opgezocht worden, omdat er maandenlang, misschien wel jarenlang niet in was gelezen. Maar de Bijbel werd gevonden. Zijn vrouw veegde met haar schort het stof ervan af en gaf het Boek aan haar man. Hij las hier en daar wat, en dacht erover na. Opeens zei hij: 'Is dit onze goede, oude Bijbel die we sinds onze trouwdag hebben gehad?'

'Jazeker', antwoordde zijn vrouw, 'we hebben nooit een andere gehad.'

Hij las de Bijbel nog een keer, en na een poosje nagedacht te hebben, zei hij heel serieus: 'Is dit onze goede, oude Bijbel?'

'Ja, waarom geloof je me niet? We hebben nooit een andere gehad.'

'Nou, als dit onze goede oude Bijbel is, dan heb ik nieuwe ogen gekregen.'

Inderdaad, de ogen van zijn verstand werden geopend. De blinddoek van onwetendheid was van zijn ogen afgehaald. Hij had een nieuw hart en nieuwe verlangens. En hij begon de wonderen te zien die opgetekend waren in de Heilige Schriften.

John Kershaw (1792 - 1870)
Predikant te Rochdale, Trowbridge en Londen

Handelingen 5 vers 31

Er staat een gezegende zin in Christus' Bergrede, die bij niemand zo goed past als bij Hemzelf: 'Zalig zijn de vredemakers' (Matthéüs 5:9, Engelse vertaling).

Christus heeft vrede gemaakt tussen een heilig, recht en rechtvaardig God en een vurige wet (Deuteronomium 33:2), en een arm, schuldig, zondig, snood en opstandig mens. 'Er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen' (1 Timótheüs 2:5), en die Middelaar is Christus Jezus, de Vrededorst. En hoe heeft Hij vrede gemaakt?

O mijn vrienden, Hij heeft vrede gemaakt door Zijn eigen allerdierbaarst bloed te vergieten; door te sterven, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen; door de zonde te niet te doen door de offerande van Zichzelf; door een vloek te worden, opdat wij de zegening genieten zouden (Matthéüs 26:28, 1 Petrus 3:18; Hebreeën 9:26; Galaten 3:13-14).

Zo is Christus Jezus, in Zijn heerlijke Persoon, de Vrededorst door Zijn verzoenend bloed. Hij is onze grote Vredemaker. Hem heeft God verhoogd en opgeheven als een Banier onder de heidenen, opdat elke schuldige, belaste en benauwde ziel tot Hem vluchten zou voor rust.

Vrede, mijn vrienden, is voor ons gemaakt, en is niet door onszelf gemaakt. Want Christus, de Vrededorst, is onze Vrede. Hij heeft de middelmuur des afscheidsels tussen Jood en heiden gebroken door het handschrift, in inzetten bestaande, uit te wissen, en door elk obstakel op onze weg naar Jehovah de Vader te verwijderen (Éfeze 2:14, Kolossenzen 2:14). In Hem hebben de goedertierenheid en waarheid elkaar ontmoet, hebben de gerechtigheid en vrede elkaar gekust en omhelsd (Psalm 85:11); in Hem en Zijn heerlijke dood en bloedstorting op de berg Golgotha.

En, o mijn vrienden, waar zal een arme, benauwde ziel heen zien voor vrede en vreugde en rust dan in deze gezegende Jezus, verhoogd aan des Vaders rechterhand als de Vrededorst?

Heel veel mensen zijn ervoor om het werk van deze Vrededorst zelf te doen. Ik herinner mij dat een predikant op bezoek ging bij een arme vrouw die iets kende van de Heere Jezus, en hij vroeg haar: 'Hebt u uw vrede met God gemaakt?' Ze glimlachte, keek naar hem op en zei: 'Wat! Of ik vrede met God heb gemaakt? O nee!' 'Dan', zei hij, 'is het tijd dat u dit deed'. 'Maar ach', zei de arme vrouw, 'mijn vrede met God is al ge-

maakt, achttienhonderd jaar voordat ik geboren werd'. Hij vroeg haar hoe het kon dat haar vrede al zolang geleden gemaakt was.

Wel, mijn vrienden, toen moest zij spreken en haar aandacht op Christus richten, de grote Vrededorst, Die vrede voor haar gemaakt had door het vergieten van Zijn bloed, Die God verhoogd heeft tot 'tot een Vorst en Zaligmaker, om Israël te geven bekering en vergeving der zonden'.

Nu zult u de stem van de Vrededorst horen; want Hij is dat niet alleen in Zijn heerlijke Persoon, Die vrede heeft gemaakt, maar Hij is ook een Vredeprediker en Hij heeft Zijn vrede aan Zijn volk nagelaten als een legaat. Wanneer Hij Zijn troosteloze discipelen aanspreekt in Johannes 14, zegt Hij: 'Uw hart worde niet ontroerd; gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij'.

Hij zegt in vers 27: 'Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd en zij niet versaagd'.

Wanneer de ziel van een arme zondaar de vrede van de Heere Jezus Christus bezit, o, dan is er een vreugde die alle verstand te boven gaat. Hoe gezegend is de toestand van de arme zondaar wanneer hij de zoete genieting van deze dierbare vrede heeft!

Stichting het Braambos (2016)

COLOFON

STICHTING

**Hope for
England**

Steun ons werk
NL47 RABO 0316 987 158

Postadres
Haarweg 20
8075CB Elspeet

Contact
info@hopeforengland.nl

Bestuur
W. Timmer *voorzitter*
E.A. van 't Hul *secretaris*
J. van de Steeg *penningmeester*
R. Bolier *lid*
H. Compagner *lid*
J. Horst *lid*